

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี

THE DEVELOPMENT OF ACADFMIC ACHIEVEMENT ON THE THAI LANGUAGE DEPAR
ABOUT WRITING KABYANEE 11 USING CO-OPERATIVE LEARNING METHODS FOR
MATHAYOM 1 STUDENTS AT BANGKOKTHONBURI DEMONSTRATION SCHOOL

ศิริลักษณ์ จันทะเกษ¹

Received : January 27, 2025

Revised : February 5, 2025

Accepted : March 24, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายจำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 87.16. สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ 2) ความก้าวหน้าทางการเรียน เรื่อง การเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นค่าร้อยละ 62.04 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดเนื้อหาการเรียนการสอนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยกรองกาพย์ยานี 11 การเรียนรู้แบบร่วมมือ

¹ ศิริลักษณ์ จันทะเกษ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Abstract

The objectives of this research were: (1) To develop academic achievement in the Thai language learning group on Kabyanee 11 for Mathayom 1 students at Bangkokthonburi Demonstration School to meet the specified criteria 80 (2) To study the progress of learning in the Thai language learning group. About writing Kabyanee 11 for Mathayom 1 students at Bangkokthonburi Demonstration School (3) To study learning satisfaction in the Thai language learning group. About writing Kabyanee 11 for Mathayom 1 students at Bangkokthonburi Demonstration School.

This research is a quasi-experimental research. The research sample is students. Mathayom 1, Bangkok Thonburi Demonstration School Obtained by simple random sampling of 1 classroom with a total of 30 people. The tools used to collect research data include 1) teaching and learning content sets, 2) learning management plans, 3) learning achievement tests, 4) questionnaires. Satisfaction for students Statistics used in data analysis include percentage, mean, and standard deviation.

The results of the research found that: 1) Development of academic achievement: Development of academic achievement in the Thai language learning subject group. About writing Kabyanee 11 using co-operative learning methods For Mathayom 1 students, the overall percentage was 87.16. Higher than the standard criteria of 80 percent set. 2) Learning progress on writing Kabyanee 11 using co-operative learning methods. For Mathayom 1 students, the value is 62.04 percent and 3) Student satisfaction with the Thai language teaching content set About writing Kabyanee 11 using co-operative learning methods For Mathayom 1 students, it is at a high level.

Keywords: Academic achievement, Kabyanee 11, Co-operative Learning Method

บทนำ

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดี (Ordinary National Test ; O - Net) ประจำปีการศึกษา 2563 รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านมานักเรียนไม่สามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทางโรงเรียนตั้งเป้าหมายวิชาภาษาไทยไว้ 80% แต่ได้เพียง 71.25%. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน : 2563)

โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะการใช้ภาษาไทยและมีนิสัยรักการอ่าน โดยผู้วิจัยซึ่งได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี ถนนเลียบบคลองทวีวัฒนา แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เรื่องการแต่งกาพย์ยานี 11 ในการสอนผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย และมีการทดสอบก่อนเรียน จากเอกสารรายงานการจัดคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จดจำฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 ไม่ได้จึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านการแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ให้ประสบความสำเร็จได้ดีเท่าที่ควร (รายงานการจัดคุณภาพการศึกษาโรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี. 2565)

แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาได้เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้ ร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกันในการทำงาน มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิด และการแก้ปัญหา ดวงกมล สิ้นเพ็ง.(2553 : 185)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวที่กล่าวมาทั้งหมด จึงได้คิดค้นและสร้างชุดเนื้อหาการสอน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี ถนนเลียบบคลองทวีวัฒนา แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแต่งกาพย์ยานี 11 สูงขึ้น อีกทั้งยังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นประโยชน์แก่นักเรียนที่จะได้พัฒนาการแต่งกาพย์ยานี 11 ให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการรักษาและสืบต่อลักษณะคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของไทยเอาไว้ให้ยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 50
2. ความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี สูงขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

การจัดชั้นเรียน โดยทั่วไปมักเป็นการจัดชั้นเรียนแบบคละเพศ และระดับความสามารถ ซึ่งในปัจจุบันนี้ได้มีการนำเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่มาประยุกต์ใช้ให้ได้ เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนของตนเอง การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning Methods) นักการศึกษา ได้มีผู้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

เรวดี ศรีสุข (2552) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยจัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ที่มีความสามารถแตกต่างกัน และใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ที่ได้รับมอบหมายตามหัวข้อที่กำหนดให้ พร้อมนำความรู้มาสรุป สารการเรียนรู้และนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ จัดหาและชี้แนะแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบให้ผู้สอนเลือกใช้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

ทิตนา แคมมณี (2553 : 98) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 - 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเรียน ส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะละเลยหรือมองข้ามไปทั้ง ๆ ที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจนนัยของความรู้สึกลึกซึ้งของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครู และเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้อีก

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553 : 182) ให้ความหมายของการจัดการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิก กลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่าง 1 กัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบใน สิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมมือ คือเป้าหมายของกลุ่ม

Slavin, Robert E. (1995 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกัน โดยผู้เรียนจะมีการโต้ตอบกันภายในกลุ่ม ร่วมมือกันทำงาน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้รวบรวมมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมกลุ่มย่อย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน ได้มีส่วนร่วมในการทำงานกันอย่างแท้จริง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิด การเรียนรู้ร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งภารกิจ ของตนเองและของกลุ่ม เพื่อนำพาให้กลุ่มประสบความสำเร็จร่วมกัน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิตนา แคมมณี (2558 : 99) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่เพียงแต่เป็นการ แบ่งกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันทำงานที่ได้รับ มอบหมายให้ประสบความสำเร็จเท่านั้น การเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญครบ 5 ประการดังนี้

(1) การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมี ความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคน ประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะที่เดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกันการจัดกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายทาง เช่น การให้ผู้เรียนมีเป้าหมาย เดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนด เป้าหมายในการทำงาน/การเรียนรู้ร่วมกัน (Positive Goal Interdependence) การให้รางวัลตาม ผลงานของกลุ่ม (Positive RewardInterdependence) การให้รางวัล

ตามผลงานของกลุ่ม (Positive Resource Interdependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกัน ให้แต่ละคน (Positive Role Interdependence)

(2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-face promotive interaction) การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

(3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นในกลุ่มจึงจำเป็นต้องมี ระบบการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ที่มีหลายวิธี เช่น การจัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กันและกันได้อย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครุสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม การจัดให้กลุ่มมีผู้สังเกตการณ์ การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน เป็นต้น

(4) การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม ย่อย (Interpersonal and Small - group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ต้อง อาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ หลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจ กันและกัน ซึ่งครู ควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

(5) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของ กลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม ครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการท างานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำโดยครูหรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่าย การวิเคราะห์กระบวนการ กลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่จะส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วย ฝึกทักษะการรู้คิด (Metacognition) คือความสามารถที่จะประเมิน การคิดและพฤติกรรมของตนที่ได้ทำไป องค์ประกอบการจัดการเรียน การสอนแบบร่วมมือ

สรุปได้ว่า สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มต่างมีความสัมพันธ์และต้องพึ่งพาอาศัยกันในการที่จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ให้ดำเนินไปด้วยดี และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องพยายามจัดกิจกรรมให้ได้ครบ ทั้ง 5 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิตนา แคมมณี (2558 : 102) กล่าวถึงประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (formal cooperative learning groups) กลุ่มประเภทนี้ ครูจัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้อาสาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นหลาย ๆ ชั่วโมงติดต่อกัน หรือหลายสัปดาห์ติดต่อกัน จนกระทั่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

2. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (informal cooperative learning groups) กลุ่มประเภทนี้ครูจัดขึ้นเฉพาะกิจเป็นครั้งคราวโดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติอื่น ๆ โดยเฉพาะการสอนแบบบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจหรือใช้ความคิดเป็นพิเศษในสาระบางจุด

3. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบถาวร (cooperative base groups) กลุ่มประเภทนี้เป็น กลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน/การเรียนรู้ร่วมกันมานานจนกระทั่งเกิด สัมพันธภาพที่แน่นแฟ้น สมาชิกกลุ่มมีความผูกพัน ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง

ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมักจะมีกระบวนการดำเนินงานที่ต้องทำเป็นประจำ เช่น การเขียน รายงาน การเสนอผลงานกลุ่ม การตรวจงาน เป็นต้น ในการทำงานที่เป็นกิจวัตร ดังกล่าว ครูควร จัดระเบียบขั้นตอนการทำงาน หรือฝึกฝนให้ผู้เรียนดำเนินงานอย่างเป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้งาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการที่ใช้หรือดำเนินการเป็นกิจวัตรในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ เรียกว่า "cooperative learning scripts" ซึ่งหากสมาชิกกลุ่มปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน จะเกิดเป็นทักษะที่ชำนาญในที่สุด

จากผลดีและประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่รวบรวมมาข้างต้น นั้นชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นประโยชน์และส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านการพัฒนา ทักษะทางสังคมและการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับความแตกต่างของกันและกัน สามารถปรับตัวและอยู่ในสังคมที่มีความแตกต่างกันได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

ทิตนา แคมมณี (2558 : 265) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามุ่งช่วยให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน 1 รวมทั้งได้ พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดการแก้ปัญหา และอื่น ๆ

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ คือการเรียนรู้ที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือการช่วยเหลือของสมาชิกภายในกลุ่ม ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในด้านวิชาการ และทักษะการเรียนรู้ทางสังคม มีความกระตือรือร้นในการทำ กิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือจัดเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี ซึ่งรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมีหลากหลายวิธี ไสว พักขาว (2544) กล่าวถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ นิยมใช้ในปัจจุบันมี 7 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาศัยแนวความคิดการต่อภาพ ซึ่งบางครั้งเรียกรูปแบบนี้ว่า การเรียน แบบต่อ ชิ้นส่วน หรือการศึกษามาเฉพาะส่วน วิธีการเรียนด้วยรูปแบบนี้ ผู้สอนจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยการคละตาม ความสามารถ พร้อมกับมอบหมายให้ทุกกลุ่มทำกิจกรรมในหัวข้อเดียวกัน หลังจากนั้นในกลุ่มหลัก (Home Group) ที่แบ่งไว้ให้แบ่งสมาชิกภายในกลุ่มศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยขณะศึกษา หัวข้อย่อยนั้น ผู้เรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนกลุ่มอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อย เคียวกันเรียกกลุ่มนี้ ว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Exper Grou) และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มหลักของ ตนเอง

รูปแบบ STAD (Student Teams - Achievement Division) เป็นการเรียนแบบร่วมมือ ที่ใช้ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ หรือหลังจากที่ผู้สอนได้สอนผู้เรียนทั้งชั้นไปแล้ว และต้องการให้ผู้เรียนได้ ศึกษาค้นคว้าร่วมกันภายในกลุ่มสืบเนื่องจากสิ่งที่ผู้สอนได้สอนไป ซึ่งใช้ได้กับทุกวิชา ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนข้อเท็จจริง เกิดความคิดรวบยอดค้นหาสิ่งที่มีคำตอบ ชัดเจน แน่นนอน ซึ่งสลาบิน (Slavin : 1980) ได้เสนอรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีม (Student Teams Learning thod) ไว้ 4 รูปแบบ คือ 1) student Teams - Achievement Divisions (STAD) 2) Teams Toumaments (TGT) ซึ่งเป็นรูปแบบที่สามารถปรับใช้กับ

ทุกวิชาและระดับชั้น 3) Team Asisted Individualization (TAI) เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์ และ 4) Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) เป็นรูปแบบในการสอนอ่านและการเขียน โดยขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนรูปแบบ STAD มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 : ขั้นสอน ผู้สอนดำเนินการสอนเนื้อหา ทักษะหรือวิธีการเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ อาจเป็น กิจกรรมที่ผู้สอนบรรยาย สาธิต ใช้สื่อประกอบการสอน หรือให้นักเรียนทำกิจกรรม

ขั้นที่ 2 : ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 - 5 คน ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีความเข้าใจกัน ทุกคนจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อช่วยเหลือกันและ กันในการศึกษาเอกสารและทบทวนความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบย่อย

ขั้นที่ 3 : ขั้นทดสอบย่อย ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อย หลังจากผู้เรียนได้เรียนและทบทวน เป็นกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนด โดยผู้เรียนทำแบบทดสอบคนเดียว

ขั้นที่ 4 : ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ คะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งก่อน ๆ กับคะแนนการทดสอบครั้งปัจจุบัน มีเกณฑ์การให้คะแนนกำหนดไว้ ดังนั้นจะต้องมีการกำหนดคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งอาจได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบ 3 ครั้งก่อน หรืออาจใช้คะแนนทดสอบครั้งก่อนหากเป็นการหาคะแนนปรับปรุงโดยใช้รูปแบบการสอน STAD เป็นครั้งแรก

ขั้นที่ 5 : ขั้นให้รางวัลกลุ่ม โดยรางวัลผู้สอนอาจจะเป็นผู้กำหนดร่วมกับผู้เรียน เช่น กลุ่มที่ได้ คะแนนพัฒนาการตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับคำชมเชยหรือติดประกาศที่บอร์ดในห้องเรียน

รูปแบบ LT (Learning Together) รูปแบบนี้ผู้สอนกำหนดสถานการณ์หรือโครงงาน พร้อมกำหนดเงื่อนไข รายละเอียดของงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานเอง หลังจากนั้นผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยคละกันตามความสามารถ แล้วให้ผู้เรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสมาชิกกลุ่มรับผิดชอบใน งานส่วนของตนเอง เมื่องานในส่วนของตนเองแล้วเสร็จ จะนำงานของทุกคนมารวมเป็นงานของกลุ่ม ดังนั้น ความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มทุกคนให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม พร้อมนำเสนอผลงาน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของกลุ่ม เน้นผลงานและกระบวนการทำงาน วิธีการประเมิน โดยคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาสอบถามเกี่ยวกับงานที่ได้ทำ และกระบวนการทำงานของกลุ่ม สุดท้ายมีการให้รางวัลกลุ่มที่ทำผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

รูปแบบ TAI (Team Assisted Individualization) คือ วิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualization Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนและส่งเสริมความร่วมมือ ภายในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

รูปแบบ TGT (Teams-Games-Tournaments) เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันแข่งขันทำกิจกรรม กล่าวคือเป็นการเรียนที่มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนในกลุ่มเล็ก ๆ คละความสามารถเช่นเดียวกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มแข่งขันแบบแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) โดยมีความแตกต่างกันที่การเข้าร่วมกลุ่มจะมีลักษณะถาวรกว่า โดยสมาชิกแต่ละคนของกลุ่มหนึ่ง ๆ ต้องแข่งขันตอบคำถามกับสมาชิกของกลุ่มอื่นที่ โต๊ะแข่ง (Toumamen Tables) เป็นรายสัปดาห์ โดยนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์เดียวกันจะแข่งขันกันเพื่อทำคะแนนให้กลุ่มของตน

รูปแบบ GI (Group Investigation) เป็นการเรียนแบบสืบสวนสอบสวน เน้นการสร้าง บรรยากาศการทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การสอนแบบสืบสวนสอบสวนเป็นกลุ่มนี้ เป็นโครงสร้างการเรียนรู้

ที่เน้นความสำคัญของทักษะการคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์และการประเมินผล ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยใช้การสืบค้นแบบร่วมมือกันเพื่อการอภิปรายเป็นกลุ่ม รวมทั้งวางแผนเพื่อผลิตโครงการของกลุ่ม

โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นโปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language arts) นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม และน่าสนใจ เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนแบบร่วมมือมาใช้กับการอ่านและการเขียน โครงการเหมาะกับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอนในการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

- CIRC - WritingLanguage Ar วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน โดยใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน ซึ่งวิธีการนี้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน (plan) ร่าง ต้นฉบับ (draft) ทบทวนแก้ไข (revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (edit) สดท้ายพิมพ์หรือแสดงผลงาน (pubishb) เรื่องที่แต่งออกมาโดยมีผู้สอนเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทางเนื้อหา และกลวิธีของการเขียน

- CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกในการสอนอ่าน หรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งได้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีรูปแบบของการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเลือกใช้รูปแบบใดจึงจะเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และบรรลุตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนนักเรียน 30 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพมหานคร ถนนเลียบคลองทวีวัฒนา แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษาได้ ดังนี้

ตัวแปรต้น

1. การจัดการเรียนการสอนการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ความก้าวหน้าทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ความพึงพอใจทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

1. ชุดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ชุดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน

การสร้างชุดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

วิธีการสร้างชุดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน

- 1) ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เกี่ยวกับการเรียนเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่อประกอบการสอน และการวัดผลประเมินผล
- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 3) สร้างชุดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 4) นำชุดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ปรับแก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

วิธีการหาคุณภาพของบทเรียนการจัดการเรียนการสอน

1) นำบทเรียนการจัดการเรียนการสอน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหาและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสร้างแบบประเมิน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปรับปรุง

จากนั้นหาค่าเฉลี่ยและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้ (Best, 1986)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยจะให้ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 3.51)

2) จัดพิมพ์บทเรียนการจัดการเรียนการสอน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และนำชุดบทเรียนที่สร้างขึ้น นำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรต่อไป

แผนจัดการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนจัดการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1) ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เกี่ยวกับการเรียนเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ ประกอบการสอน และการวัดผลประเมินผล

2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 6 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรียนรู้ลักษณะกาพย์ยานี 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กาพย์ยานี ดุติ ๆ จำให้ขึ้นใจ 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 แม่ฉันทลักษณ์ 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำคล้องจอง 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 สัมผัสให้สัมพันธ์ 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การเขียนกาพย์ยานี 11 1 บท 1 ชั่วโมง

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แล้วเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

วิธีการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแล้วผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอน 1 คนด้านเนื้อหา 1 คน และด้านการวัดผลและประเมินผล 1 คน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

โดยใช้แบบประเมินคุณภาพมีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก

3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์แปลความหมายไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยจะพิจารณาความเหมาะสมอยู่ในระดับมากขึ้นไป ($x = 3.50$)

2) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงด้านเนื้อหา ด้านการสอน ด้านการวัดและประเมินผล มาปรับให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนการจัดการเรียนการสอน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรีต่อไป

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 1) ศึกษาแนวทาง ทฤษฎี และหลักการ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการวัดและประเมินผล
- 2) วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้เรื่องกาพย์ยานี 11
- 3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยสร้างเพิ่มไว้ 5 ข้อ เพื่อสำรองสำหรับข้อสอบที่ไม่เหมาะสม
- 4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข

วิธีการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 คน ด้านเนื้อหา 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล 1 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Object Congruence : IOC) เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากร จำนวน 30 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ 2554 : 80) และค่าหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR- 20 ของ Kuder Richardson-20

แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม
- 2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ โดยกำหนดรายการประเมิน ได้แก่ ด้านเนื้อหาบทเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียน เรื่องการเขียนบทร้อยกรองกาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ฟังพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ฟังพอใจมาก
- 3 หมายถึง ฟังพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ฟังพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ฟังพอใจน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์แปลความหมายไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2554)

- คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

วิธีการหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน

1) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบประเมินความพึงพอใจ ให้ผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 คน ด้านเนื้อหา 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล 1 คน ตรวจสอบลักษณะของข้อความ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Object Congruence : IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินความพึงพอใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินความพึงพอใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินความพึงพอใจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2) หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบประเมินความพึงพอใจ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากร จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เวลาดทดลองในเวลาเรียนจำนวน 6 ชั่วโมง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และบทเรียน กำหนดให้ประชากรเรียนเนื้อหาในชุดเนื้อหาบทเรียน และทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวม ดังนี้

- 1) ขออนุญาตเพื่อขออนุญาตทำกาทดลองสอนจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี
- 2) ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้กลุ่มประชากรทราบถึงวิธีการเรียนและข้อตกลงต่าง ๆ ในการใช้ชุดเนื้อหาบทเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี และแจกคู่มือการใช้งานชุดเนื้อหาบทเรียน
- 3) ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนเพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้ก่อนเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ก่อนใช้ชุดการสอน
- 4) ทำการสอนนักเรียนตามบทเรียนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 5) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หลังจากการเรียนด้วยชุดเนื้อหาบทเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต

กรุงเทพมหานคร

6) ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดเนื้อหาบทเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพมหานคร แล้วนำผลไปวิเคราะห์

7) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยชุดเนื้อหาบทเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย

2. การหาความก้าวหน้าทางการเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร Normalized gain (<g>)

(Richard R. Hake)

$$\text{ความก้าวหน้า} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{\text{ผลรวมของคะแนนเต็มทั้งหมด} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}} \times 100$$

3. การหาความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2554)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ประสิทธิภาพของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพมหานครเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ก่อนเรียน	30	13.23	66.17
หลังเรียน	30	17.43	87.16

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม 17.43 คิดเป็นร้อยละ 87.16

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (%Pre – test) หลังเรียน (%Post – test) และความก้าวหน้าทางการเรียน (<g>) เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี

จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ผลรวมคะแนน				ความก้าวหน้า		ระดับ
		ก่อนเรียน		หลังเรียน		(<g>)	ร้อยละ	
		คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ			
		รวม	(%Pre test)	รวม	(%Post test)	-		
30	20	397	66.17	523	87.16	0.62	62.04	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าความก้าวหน้าทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.71 (<g>) = 0.62) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนสอน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยรวม

ข้อที่	ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้	4.35	0.77	มาก
2.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.65	0.56	มากที่สุด
3.	ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้	4.41	0.65	มาก
4.	ด้านการวัดและประเมินผล	4.52	0.66	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม		4.48	0.08	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดเนื้อหาการเรียนเรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ และ 4. ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.35) และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ (\bar{X} = 4.41) เมื่อพิจารณาในข้ออื่น ๆ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 87.16 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผลมาจากชุดเนื้อหาการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย คำชี้แจงในการใช้งาน ใบความรู้ ชุดเนื้อหา และแบบทดสอบท้ายบทในการทำชุดเนื้อหาเรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 ในแต่ละชุดนั้นได้พัฒนาตามขั้นตอนอย่างมีระบบจากวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการจัดการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 30 คน รวมทั้งได้มีการศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11

ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี พบว่า มีค่าความก้าวหน้าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากคะแนนจากบททดสอบเต็ม 20 คะแนน ก่อนเรียน มีค่าร้อยละอยู่ที่ 66.17 และหลังเรียน มีค่าร้อยละ 87.16 ดังนั้นชุดเนื้อหาการเรียน เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนได้ร้อยละ 62.04

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดเนื้อหาการสอนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก หมายความว่านักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลายส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ในการนำชุดเนื้อหาการเรียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 และเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลให้เข้าใจตลอดจน จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมเพื่อให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ในการทำกิจกรรม ควรมีการแบ่งกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนทุกคนในห้องเรียน นอกจากนั้นครูผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งในด้านสื่อการเรียนรู้ และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครู กับนักเรียน ก่อนเริ่มทำการเรียนการสอนครูผู้สอนควรชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ให้เข้าใจ ชี้แจงวิธีการเรียน การวัดประเมินผลกำหนดวันเวลาสิ้นสุดการเรียน และการวัดผลในการเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้เตรียมตัวฝึกฝนเพื่อรับการประเมินเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ควรมีการเสริมแรงเพื่อแสดงให้เห็นว่า ความคิดของนักเรียนมีคุณค่า และประโยชน์โดยการให้ ส่งกำลังใจ กล่าวชมเชย ยกย่องขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมนั้นเสร็จเป็นที่เรียบร้อย เพื่อให้ นักเรียนมีกำลังใจในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน หรือการอ่านคำประพันธ์ประเภทอื่น เช่น โคลง กาพย์ กลอน ฉันท์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเขียนร้อยกรองในระดับที่สูงขึ้นไป

2. ควรมีการปรับปรุงชุดเนื้อหาการสอนและทดลองผลการจัดกิจกรรมในเทคนิคการสอนอื่น ๆ เพื่อพัฒนาปรับปรุงชุดเนื้อหาการสอนที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

รายการอ้างอิง

- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทีศนา แคมมณี. (2558). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่: 16. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรวดี ศรีสุข. (2562). การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative learning) ในการออกแบบจัดการเรียนการสอน. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี